

[Drachmann.]

serne strider mod selve Traktatens Aand eller Ordlyd. Jeg tror, der er saadanne paa enkelte Omraader, hvor saadanne Rettelser allerede nu kunde paapeges, men jeg haaber, man fra Regeringens Side vil bekræfte, at saadanne Urimeligheder og Ting, som aabenlyst er løbet i Pennen under Hastværket, vil kunne rettes.

Ligeledes vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side henstiller til den højtærede Handelsminister at lade disse Ændringer i Toldloven tidsbegrænse og altsaa kun gælde i samme Tidsrum, som Traktaten gælder for. Jeg ved ikke, om der her foreligger en Forglemmelse som ogsaa forklarlig af Hastværket. Den højtærede Minister ryster desværre kun, maa jeg sige, paa Hovedet. Det er altsaa ingen Forglemmelse, men saa vil vi fra vor Side stille Forslag om, at disse Ændringer i Toldloven tidsbegrænses sammen med Traktaten. Ligeftrem at forære Folk Fordele ud over den Tid, man er pisket til det, synes jeg ikke, Forholdene er til. — Det samme gælder Nedsættelsen af de Handelsrejsendes Afgifter og den nye Klassificering, der nødvendiggør en Ændring i Næringsloven.

Med Hensyn til Toldbindingerne da angaar disse ganske overvejende Tekstilvarer, det er en meget omfattende Gruppe, og disse Toldbindinger har vi maattet gaa med til, uagtet vi for disse Grupper her i Landet har de laveste Toldsatser i hele Verden, hvilket ogsaa har bevirket, at den udenlandske Produktion paa disse Omraader har dækket indtil to Trediedele af det danske Forbrug i Brancher, som blot med en rimelig Beskyttelse, f. Eks. af en Størrelse som den svenske, kunde have givet Beskæftigelse baade til det dobbelte og det tredobbelte Antal Arbejdere.

Jeg fremsætter ikke dette som en løs Paastand, men jeg henviser blot til, hvad Valutacentralens seneste Erfaringer her har vist. Valutacentralen, der har virket i og for sig under uheldige principielle og tekniske Forhold og navnlig under ganske elendige forretningsmæssige Forhold, har her givet os værdifulde Fingerpeg om, hvad det er muligt at skabe i dette Land af Industri, til Trods for alle de lærde Foredrag, der holdes om, at der i Danmark ikke er Mulighed for at lave Industri. Der er nemlig akkurat lige saa mange Muligheder i dette Land som i noget andet, maaske endnu mere.

Men ikke des mindre, vi binder altsaa disse Satser og lænker dermed vor økonomiske Dispositionsfrihed. Og det er i Virkeligheden ikke Smaating, der er Tale om, thi

disse Bindinger og Nedsættelser angaar for hele den engelske Import under disse Grupper, altsaa Tekstilvaregrupperne, ikke mindre end 85 pCt. Det er derfor en *cadeau* til den engelske Import, som ikke kan siges at være ringe.

Men desværre er det ikke udtømt hermed, at vi binder vore Toldsatser og nedsætter dem overfor England. Takket være Mestbegunstigelsen faar disse Bindinger og Nedsættelser en Udvidelse, som er ganske urimelig og klart belyser Svagheden i hele Mestbegunstigelsessystemet og dermed ogsaa Svagheden i denne Traktat; thi de Goder, som vi indrømmer England i denne Traktat, og som vi dog faar noget for, dem yder vi i Kraft af Mestbegunstigelsen automatisk ogsaa til Englands bitreste Rivales paa dette Marked og dermed, saaledes som Sagerne nu en Gang ligger forretningsmæssigt, ogsaa til den danske Industris skarpeste Konkurrenter paa vort eget Marked. Lande som Tyskland, Belgien, Czekoslovakiet, Frankrig og andre Lande, hvis Handelspolitik overfor os saa sandelig ikke berettiger dertil, faar nøjagtig samme Fordele, de indkasserer gratis alt det, vi som ikke ringe Ofre har maattet yde England. At dette bliver til øget Skade for den hjemlige danske industrielle Produktion, siger sig selv, denne industrielle Produktion, som herved kommer under Dobbeltil.

Jeg gentager, at man her staar overfor et klart Eksempel paa Mestbegunstigelsens Svaghed, denne Svaghed, der atter svækker selve Traktaten og svækker de Hensigter, der ligger bag Traktaten. Thi omvendt gælder det nemlig ogsaa, at selv de beskødne Fordele, som vi altsaa opnaar fra engelsk Side, og som vi betaler for, kommer *eo ipso* ogsaa vore Konkurrenter paa det engelske Marked til gode, Polen, Randstaterne, Holland, o. s. v. ved deres Salg af de Artikler, Smør, Æg, Flæsk og hvad det ellers er, de konkurrerer med os med paa det engelske Marked.

Saaledes har vi da ikke blot bragt Ofre for vore egne Interesser, hvilket kan være rimeligt, selv om det ofte er vanskeligt at forene de forskellige modstridende Interesser, men vi har samtidig begaaet det aabenlyst urimelige, at vi har bragt disse Ofre til Fordel for vore udenlandske Konkurrenters Interesser paa et Marked, som er saa omstridt og saa vanskeligt som det engelske.

Jeg tror derfor, at denne Traktat vil rejse forskellige Spørgsmaal, der vil gaa dybt ud i Folket og blive staaende derude;